
**PETIT TREBALL QUE IL·LUSTRA LA
PRECARIETAT DE L'OFICI DELS
ESCRITORS I EL DIFÍCIL QUE ÉS
PUBLICAR SENSE INFLUÈNCIES,
EXCEPCIONS O ATZARS**

OPTA: 50È PREMI PERE MULET CERDÀ DE NARRACIÓ CURTA

**PETIT TREBALL QUE IL·LUSTRA LA PRECARIETAT DE L'OFICI DELS
ESCRITORS I EL DIFÍCIL QUE ÉS PUBLICAR SENSE INFLUÈNCIES,
EXCEPCIONS O ATZARS**

“Aquest estudi investiga la relació entre el món de fantasia creat per J. R. R. Tolkien i les circumstàncies existencials en què es trobava el susdit filòleg i escriptor en la dècada dels 1940; uns anys marcats a la Gran Bretanya i l'Europa continental per l'esfereïdora guerra mundial.

Primerament, es deixa de banda la interpretació clàssica de la seva obra magna, EL SENYOR DELS ANELLS, com si fossi només una recreació de mites de l'antiga Grècia (verbigràcia, la ILÍADA i l'ODISSEA), juntament amb les tradicions nòrdiques o germàniques (l'EDDA de Snorri Sturluson, o la més recent adaptació wagneriana DER RING DES NIBELUNGEN). Sens dubte, resulta més escaient analitzar la gesta de Tolkien concentrant-se en desxifrar l'al·legoria que ell delinea, d'acord amb el cosmos i el caos que regnaven durant la Segona Guerra Mundial (2a GM), i en menor mesura la Primera (1a GM).

El seu llibre monumental fou de facto un relat dramàtic sobre un món immers en una guerra permanent i en risc d'autodestrucció; una història desesperada que el mateix Tolkien va titllar de monstre, de romanç complex, bastant amarg i molt aterridor («a monster: an immensely long, complex, rather bitter, and very terrifying romance»).

Tolkien, de manera poc convincent, descarta al prefaci del seu magnum opus que la història sobre l'anell únic i la guerra total per la Terra Mitjana siguin una espècie d'al·legoria de la guerra mundial. Aquesta asseveració, emperò, no

denega la hipòtesi d'aquest informe, que ara tenen entre mans. Ans al contrari, com veurem més endavant, no fa sinó aprovar-la. Efectivament, excusatio non petita, accusatio manifesta.

Atès, doncs, aquest teló de fons i el seu respectiu Weltgeist, el present treball analitza com les distintes races i personatges d'EL SENYOR DELS ANELLS poden relacionar-se amb personalitats destacades de la història del segle XX. Certament, Tolkien va estar escrivint EL SENYOR DELS ANELLS durant més d'una dècada, des del 1937 fins al 1949. I és entremig d'aquest període quan va esclatar la 2a GM (el setembre del 1939, més concretament, amb la invasió de Polònia per part d'Alemanya).

En resum, les conclusions preliminars d'aquest estudi indicarien que el malvat Sàuron, Senyor Fosc de Mordor (etimològicament lligat al mot «mord», en noruec i alemany; o a «murder», en anglès), seria un alter ego del «Führer», Adolf Hitler; mentre que els seus malèfics Orcs es correspondrien amb les hosts de l'exèrcit nazi.

Dins l'altre bàndol ens trobaríem amb l'abnegada Comunitat de l'Anell, la qual es correspondria als països aliats de la 2a GM, lluitant contra les potències de l'Eix, liderades pel «Führer». La Comunitat de l'Anell, com és sabut, s'organitza improvisadament després d'un concili agrupant personatges de varies procedències i races. Per exemple, el vell guia i excèntric mag Gandalf (una referència al nan Gandalf, de l'EDDA), i un dels protagonistes principals, té característiques de Winston Churchill; mentre que l'estirp orgullosa dels humans de Gondor sembla representar a l'Anglaterra; i la tribu de Rohan, isarda, a la França. Els immortals i arrogants Elfs podrien ser associats amb els Nord-Americans, els quals, no debades, es desentengueren de la guerra mundial

durant anys, fins el funest atac de Pearl Harbor. Quant als tenaços Nans, aquest estudi conclou que s'assemblarien als caparruts Soviètics, aliats de manera inversemblant amb els seus grans rivals de sempre, els Elfs. Al cap i a la fi, doncs, tots junts lluitarien contra les hosts del temible i hitlerià Sàuron, en una guerra total per la Terra Mitjana (la Vella Europa, és clar).

En darrer terme, l'estudi focalitza l'anàlisi en la insòlita raça dels «hobbits», la qual juga un paper primordial als llibres de J. R. R. Tolkien i resulta ser l'encarregada de portar l'incommensurable fardell de l'anell únic, que podria relacionar-se amb la temible energia atòmica. Segons els resultats preliminars d'aquest treball, és probable que els valerosos i lil·liputencs «hobbits» fossin una representació de la tribu religiosa oriünda de -----, la qual va arribar a témer per la...”

* * *

El meu nom és Ingrid Sigurðardóttir. Amb 41 anys d'edat, tenc el càrrec d'editora en cap de la *Revista Nòrdica d'Estudis Literaris* (NJLS, per les seves sigles en anglès).

Cada dia m'arriben centenars de correus electrònics, la majoria no sol·licitats, de professors, investigadors i altres individus interessats; que no gaire interessants. Aquesta gent desitja publicar, no debades, la seva recerca a la nostra revista, una de les més prestigioses del món.

No cal dir que aquesta plaga bíblica de missives virtuals sol anar a parar a la meva safata de correu brossa. En teoria, no m'he de preocupar d'esborrar-ne la majoria, gràcies als filtres dels informàtics. Emperò, per una mala ventura

postmoderna i endèmica en aquest segle XXI, alguns d'aquests missatges no desitjats van a parar a la safata d'entrada. Encara que intenti suprimir-los de tant en tant, s'acumulen setmana rere setmana. I gota a gota, s'omple un poal, ofegant sens remei la meva bústia.

Avui, m'he proposat fer neteja i esborrar centenars de correus d'una vegada per sempre. Crec que alguns són de figures mediàtiques o influents a les xarxes socials; altres, d'antics mànagers que no cregueren en mi; o d'agents comercials; o, fins i tot, d'algun ex enviant missatges incòmodes.

De manera aleatòria, un dels treballs em crida l'atenció. Es titula:

«CONFIDENCIAL: ESTUDI: TOLKIEN I LA 2 GM».

Com es pot suposar, a la NJLS rebem infinitat d'estudis i novel·les teories sobre Tolkien, any rere any. És un fenomen que arriba a cansar.

Resolc, tanmateix, fer un cop d'ull als paràgrafs inicials de l'estudi. La meua filosofia consisteix en llegir ràpidament el sumari executiu de cada treball. Emperò, mai no solc llegir més de dues o tres pàgines, tret que em trobi amb Hannah Arendt reencarnada.

En el cas que ens ocupa, crec que l'assaig pot tenir mèrit. Sens dubte, pareix enginyós. No obstant, l'autor és un desconegut, i de manera poc convencional, s'esplaia massa al sumari executiu. A part, m'irrita quan s'empren quatre o cinc idiomes distints al mateix text.

És una obvietat que cal eliminar aquesta proposta.

Hi ha diverses raons de pes. En primer lloc, J. R. R. Tolkien no és un autor pròpiament nòrdic i ja té un excessiu protagonisme. Segonament, hi ha molts

d'estudis publicats de la seva mitologia quasi calcada de l'*Edda*. Per últim, motiu d'importància, hem decidit fer una pausa no anunciada, *sine die*, a l'hora de publicar a la NJLS coses relacionades amb *El Senyor dels Anells*. Així que encara que hagués volgut conservar aquest inusitat anàlisi, les prioritats de la junta directiva eren les que eren.

Faig la selecció dels correus electrònics. Ja sols resta un clic del ratolí per a suprimir-los. Durant un instant, m'entren els dubtes. I si al petit comitè de la NJLS li interessés reobrir aquest tema? S'hauria de donar una segona oportunitat als treballs originals que s'allunyin dels registres o estàndards ara convencionals?

Moments després, s'han esvaït tots.